

POTOKOWY (1) ai

N sg n potokow(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.: błędnie zam. patokowy.

Przymiotnik od „potok” w znacz. podstawowym: [Kary boskie na Egipci:] obnażył łożysko potokowe od Źtoku fwego [Nudabitur alveus rivi a fonte suo] Leop Is 19/7.

Cf PATOKOWY

KW, ZCh